Dosarul nr. 5r-76/24
4-24099925-38-5r-06092024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

24 septembrie 2024
or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierului Corina Cebotari

Cu participarea:
Agentului constatator
al Direcției de patrulare ”Centru” a INSP Carolina Gîndac
în lipsa:
Petiționarului Valeriu Carauș
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de Carauș Valeriu, născut la *****, CNP *****, cu domiciliul înregistrat în România, mun.*****, împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024, întocmită de către agentul constatator al Direcției de patrulare ”Centru” a INSP Carolina Gîndac, pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, prin care Carauș Valeriu a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

1. La 20 august 2024, la ora 16 şi 26 min., agentul constatator al Direcției de patrulare ”Centru” a INSP Carolina Gîndac, a emis deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923), prin care Carauș Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea principală cu amendă în mărime de 30 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024, petiționarul Carauș Valeriu a fost sancționat contravențional, reținându-se în sarcina sa săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) al Codului contravențional, pe faptul că la 20 august 2024, *la ora 16 şi 20 min*., în Șoldănești, a exploatat mijlocul de transport de model „Audi” cu n/î ale statului România *****, în lipsa asuigurării valabile pe teritoriul Rep. Moldova.

2. La data de 22 august 2024, cu nr. de intrare „3698”, petiționarul Carauș Valeriu a depus contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie

cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024 prin care a solicitat încetarea procesului contravenţional, motivând că făptuitorul a demonstrat faptul că deţine poliţa de asigurare valabilă.

3. *Petiționarul Carauș Valeriu*, în ședinţă de judecată nu s-a prezentat, însă prin contestația depusă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

4. *Agentul constatator al Direcției de patrulare "Centru" a INSP Carolina Gîndac*, în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației, or la momentul stopării contestatarului, ultimul nu a prezentat careva acte precum că ar deţine poliţa de asigurare valabilă. Însă careva probe nu poate prezenta la moment.

5. *Analizând contestația, probele administrate şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa şi coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

6. Contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024 a fost depusă de către apărător la 22 august 2024, fiind înregistrată cu nr. de intrare „3638", adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

7. *În drept*, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la ... **228–243** .... se constată şi se examinează de către poliţie.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

8. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului

constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

9. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

10. Legea contravențională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

11. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenţie a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 443 din Codul contravenţional și perfectată în prezența făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din acelaşi cod, fapt confirmat prin semnătura acestuia în rubrica necesară nr. 19 din procesul verbal, cu inadvertenţe nesemnificative şi care nu afectează astfel fondul cauzei.

În aceste condiții, instanţa consideră că făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, de a recura decizia adoptată, iar la momentul întocmirii, petiţionarul invocând în rubrica nr. 12 că este de acord cu învinuirile aduse.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat la acel moment să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, acesta exprimându-şi obiecţii doar în aspectul substanţial al acuzaţiei şi doar în şedinţă de judecată a opinat pentru dreptul la un apărător, totodată semnând pentru aducerea la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor sale prevăzute de art. 384 şi 387 din Codul contravenţional, care sunt indicate pe partea *verso* a actului contestat şi înmânat făptuitorului.

12. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității deciziei asupra cauzei contravenţionale, instanța constată că aceasta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

13. *Sub aspectul temeiniciei deciziei de sancţionare incluse şi a procesului verbal cu privire la contravenţie*, totuşi petiționarul a susținut că încheierea actului specificat în speţă nu este bazat pe probe și mai mult acesta a condus mijlocul de transport având asigurarea civilă valabilă şi a fost admisă o eroare de agentul constatator, care nu a prezentat probe în acest sens, spre deosebire de petiţionarul Carauș Valeriu.

14. În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

15. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă doar: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024*, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*.

A contrario poziţiei agentului constatator, prin contestaţia sa, petiţionarul a prezentat în calitate de probe următoarele documente: - *cartea internaţională de asigurare pentru autovehicule, valabilă de la **01.10.2023** până la **30.09.2024***, eliberată de S.C. „ALIANZ-ȚIRIAC ASIGURĂRI” S.A., prin care se consemnează că mijlocul de transport de model „Audi” cu n/î *„*****”* şi nr. de identificare *„W*****”* a fost asigurat de răspundere civilă auto în limitele de despăgubire de până la 1220 EURO şi 6070 EURO.

16. În concordanţă cu cele expuse, instanţa mai relevă că agentul constatator a constatat fapta în mod superficial, fără a verifica informaţia furnizată de petiţionar, motiv pentru care instanţa consideră că poziţia de acuzare, este una alterată şi nu poate să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, existând dubii rezonabile privind comiterea faptei de către petiţionar.

De asemenea, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În concordanţă cu cele expuse, instanţa opinează că *de facto*, mijlocul de transport nominalizat a fost exploatat având valabilă inclusiv pe teritoriul Rep. Moldova asigurarea de răspundere civilă auto, fapt consemnat în rubrica nr. 8 din cartea internaţională de asigurare pentru autovehicule, prezentată de petiţionar, potrivit căreia, spaţiul „MD” nu a fost barat, iar în acest context, instanţa nu poate statua arbitrar care ar mai putea fi probele acumulate în susţinerea constatării vinovăţiei persoanei, în condiţiile constatărilor personale ale agentului constatator, care trezesc dubii rezonabile privind veridicitatea acestora şi în situaţia în care petiţionarul afirmă că a fot prezentat atât în format electronic cât şi pe suport de hârtie cartea nominalizată, agentul constatator având posibilitatea reală de a verifica valabilitatea inclusiv prin codul QR afişat.

Respectiv, instanţa nu poate statua în privinţa sancţionării pentru o faptă care de altfel nu a avut loc, or la caz acest mijloc de transport a fost supus asigurării de răspundere civile auto, fiind valabilă pe teritoriul Rep. Moldova la data comiterii pe 20 august 2024.

17. Mai mult ca atât, s-a eşuat în administrarea altor probe prevăzute de art. 425 din Codul contravenţional, când agentul constatator considerând de fapt contrariul, ar fi putut releva prin documente concluziile sale, or din descrierea faptei, care de altfel, a fost efectuată şi într-un mod destul de rigid, dar şi în lipsa opiniei agentului constatator în şedinţă de judecată, instanţa nu poate să intuiască modalitatea reală şi certă despre cum ar fi putut fi comisă contravenţia *de facto*, mai ales în condiţia în care făptuitorul este în dezacord cu opiniile agentului constatator la

cazul pendinte şi mai mult a prezentat probe certe în dezvinovăţirea sa, în detrimentul celor din acuzare, care lipsesc.

În drept, instanţa mai argumentează că potrivit art. 4 alin. (4) din Legea privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule nr.106 din 21.04.2022, *persoanele care intră pe teritoriul Republicii Moldova, conducând vehicule înregistrate în statele terţe, se consideră asigurate dacă:* a) sunt asigurate în conformitate cu prezenta lege; *b) posedă documente de asigurare internaţională, valabile pe teritoriul Republicii Moldova*.

Mai mult, conform art. 43 alin. (3) lit. a) și alin.(7) din aceiaşi Lege, Instituţiile subordonate ale Ministerului Afacerilor Interne vor exercita în punctele de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova funcţia de control asupra: a*) deţinerii, la intrarea în ţară, de către proprietarii şi/sau utilizatorii de vehicule înmatriculate în statele terţe a documentelor internaţionale de asigurare, valabile în Republica Moldova;* b) deţinerii, la ieşirea din ţară, de către proprietarii şi/sau utilizatorii de vehicule înmatriculate în Republica Moldova a unuia dintre următoarele acte: certificatul de asigurare "Carte Verde" valabil pentru ţara de destinaţie, eliberat de către asigurătorii RCA licenţiaţi din Republica Moldova; documentul internaţional de asigurare valabil pentru ţara de destinaţie, emis sub garanţia unui birou naţional din străinătate; alte documente de asigurare auto valabile pentru ţara de destinaţie. (7) *Exploatarea pe teritoriul Republicii Moldova a vehiculului fără asigurare obligatorie RCA internă sau, după caz, fără document internaţional de asigurare valabil în Republica Moldova se sancţionează în conformitate cu Codul contravenţional*.

18. Subsecvent, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei”* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61).

Tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

19. În continuare, instanța remarcă că petiționarul Carauș Valeriu a fost sancționat în temeiul art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei, constituie contravenție *exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.*

Consecutiv, deși în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024 nu este afectată de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al adoptării deciziei asupra cauzei contravenţionale este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, mai ales în situaţia în care la fapta comisă erau susceptibile de a fi administrate şi alte probe decât cele acumulate, care incontestabil demonstrează contrariul.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

20. În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a acumula şi de a prezenta inclusiv alte probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al Direcției de patrulare ”Centru” a INSP Carolina Gîndac a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și la încheierea deciziei de sancționare, demonstrarea vinovăției a unei persoane urma să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu actul contestat, pe când în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci are dreptul doar să prezinte instanței alte probe care să demonstreze nevinovăția sa, or respectiva sarcină îi revine exclusiv agentului constatator.

21. În acest context, agentul constatator al Direcției de patrulare ”Centru” a INSP Carolina Gîndac a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza unor proprii presupuneri, iar alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului şi nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite, circumstanțe care, inclusiv prin prisma probelor prezentate de petiţionar, ridică o îndoială bine coagulată despre lipsa veridicității celor constatate în deciziei asupra cauzei contravenţionale.

Astfel, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, potrivit căruia toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea acuzării, deși a avut această posibilitate în mod real.

22. În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

23. Pe cale de consecință, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația lui Carauș Valeriu împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024, adoptate de către agentul constatator al Direcției de patrulare ”Centru” a INSP Carolina Gîndac, pe semnele contravenției prevăzute art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, prin care Carauș Valeriu a fost sancţionat cu amendă în cuantumul maxim admisibil în mărime de 30 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, fără a fi individualizată, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

24. În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația lui Carauș Valeriu.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 476533 (6110942739363923) din 20 august 2024, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, prin care Carauș Valeriu a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Carauș Valeriu, născut la *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul */semnătura/* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**